

Sygn. akt: *IC 1331/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez staż. M. T. w dniu 24 stycznia 2018 r.

sprawy z powództwa **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **W. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. S. na rzecz powódki Banku (...) S.A. w W. kwotę 35.551,30 zł (trzydziestu pięciu tysięcy pięciuset pięćdziesięciu jeden złotych trzydziestu groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwoty 32.943,26 zł od 15 lutego 2017 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego W. S. na rzecz powódki Banku (...) S.A. w W. kwotę 4.045 zł (czterech tysięcy czterdziestu pięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka **Bank (...) S.A. w W.** (dalej jako (...)) w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 22 lutego 2017 r. przeciwko pozwanemu W. S. domagała się zapłaty kwoty 35.551,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 32.943,26 zł liczonymi od 15 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, a także kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że zawarła z pozwanym umowę kredytową, z której się on nie wywiązała, wskutek czego całość zadłużenia stała się wymagalna. Na zadłużenie składa się należność główna w kwocie 32.943,26 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w kwocie 1.523,07 zł, odsetki ustawowe za opóźnienie w kwocie 603,96 zł oraz naliczone koszty w kwocie 481,01 zł. Strona pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e(...), wydał 27 czerwca 2017 r. nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniósł pozwany domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów postępowania.

Pozwany zakwestionował powództwo zarówno co do zasady, jak i wysokości, wskazując, że powódka nie wykazała ani wysokości dochodzonej wierzytelności, ani też by miała podstawy do wypowiedzenia umowy kredytu, a zatem by jego roszczenie było w ogóle wymagalne, bowiem – zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego – przepisy nadające księgom rachunkowym banków i wyciągom z nich walor dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, są niezgodne z Konstytucją RP.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 kwietnia 2014 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. (poprzednikiem prawnym powoda) a W. S. została zawarta umowa o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową nr (...) - (...) na kwotę 49.820 zł, przy czym całkowita kwota

kredytu, pomniejszona o prowizję banku, wynosiła 47.000 zł, a całkowita kwota do zapłaty 67.651,73 zł. Kredyt został pozwanemu udzielony na okres 60 miesięcy i miał być spłacany w ratach wynoszących 1.127,53 zł, płatnych do 7 dnia każdego miesiąca, począwszy od 7 maja 2014 r. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu m.in. w przypadku niewywiązywania się kredytobiorcy z jej postanowień, z zachowaniem 30 dniowego terminu. W takim wypadku, po upływie okresu wypowiedzenia, cała kwota kredytu, ze wszystkimi odsetkami i kosztami stawała się wymagalna.

Dowód : umowa kredytowa, k. 32-36 .

W związku z zaległościami w płatnościach, pismem z 17 sierpnia 2016 r., (...) wypowiedział pozwanemu umowę kredytu, zachowując 30-dniowy termin wypowiedzenia. Pismem z 24 stycznia 2017 r., bank wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 35.413,34 zł w terminie do 31 stycznia 2017 r. Pismo to zostało doręczone pozwanemu 10 lutego 2017 r.

Dowody : wypowiedzenie, k. 72; wezwanie, k. 73; potwierdzenie odbioru, k. 74-75 .

Na dzień 14 lutego 2017 r. zadłużenie pozwanego wobec (...) z tytułu ww. umowy kredytowej wynosiło 35.551,30 zł, z czego 32.943,26 zł z tytułu należności głównej; 1.523,07 zł z tytułu odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 10,99% od 8 kwietnia 2014 r. do 5 października 2016 r.; 603,96 zł z tytułu odsetek ustawowych naliczanych od części należności głównej, co do której dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia, naliczanych od 6 października 2016 r. do 14 lutego 2017 r. oraz 481,01 zł z tytułu kosztów.

Dowody : wyciąg z ksiąg banku, k. 71 .

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie przywołanych powyżej dokumentów, co do których brak było w ocenie sądu podstaw pozwalających na odmówienie im przymiotu wiarygodności.

Zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Odnośnie kwestii niewykazania roszczenia co do wysokości – pozwany nie wskazał czemu kwota zadłużenia miałyby być niewłaściwa. Powódka wykazała przedmiotową okoliczność przedstawiając wyciąg z ksiąg bankowych, który pozwany wprawdzie zakwestionował wskazując, że nie jest on dokumentem urzędowym, jednak to, że wyciąg z ksiąg banku nie jest dokumentem urzędowym, a jedynie prywatnym, nie odbiera mu mocy dowodowej. Jako że pozwany nie odniósł się w ogóle merytorycznie do wskazanych w wyciągu kwot, sąd – w myśl reguł dowodzenia zawartych w art. 6 k.c. i 232 k.p.c. – uznał, że wyciąg ten stanowi wystarczający dowód na wykazanie roszczenia co do wysokości.

Odnośnie zarzutu braku wymagalności roszczenia – należy zauważyć, że powódka, przedkładając kopie pisma zawierającego wypowiedzenie umowy, jak również późniejszego wezwania do zapłaty i zwrotnego potwierdzenia jego odbioru, wykazała, że dokonał skutecznego wypowiedzenia umowy. Zgodnie natomiast §13 ust. 2 umowy, po upływie okresu wypowiedzenia umowy cała kwota kredytu, ze wszystkimi odsetkami i kosztami stawała się wymagalna. Należy zresztą podkreślić, że pozwany nie zakwestionował wprost samego faktu wypowiedzenia umowy, wskazywał jedynie na niewykazanie tego faktu przez powódkę.

Z uwagi na powyższe sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione i orzekł jak w punkcie I wyroku zasądzając na rzecz powódki od pozwanego dochodzoną kwotę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, o których orzekł na podstawie art. 481 §§1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu, mając na uwadze, że we wskazanej w pozwie dacie (15 lutego 2017 r.) roszczenie niewątpliwie było już wymagalne, mając zarówno na uwadze datę wypowiedzenia umowy, jak i datę odbioru przez pozwanego późniejszego wezwania do zapłaty.

O kosztach orzeczono jak w punkcie III wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. i 108 §1 k.p.c., uznając stronę pozwaną za przegrywającą niniejsze postępowanie i zasądzając od niej na rzecz powódki zwrot kosztów procesu, na które złożyła

się uiszczona przez powódkę opłata sądowa w kwocie 445 zł, oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł - ustalone na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804).

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)